

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.077 van 24 november 2000
in de zaak A. 97.481/XIV-355.**

Inzake: XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. LURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 22,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIV KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Angolese nationaliteit, op 17 november 2000 heeft
ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de
beslissing tot teruggedrijving van de gemachtigde van de
Minister van Binnenlandse Zaken van 12 november 2000,
aan de verzoeker op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 november 2000
waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november
2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VERMEULEN die, loco Advocaat V. LURQUIN verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op artikel 8, § 1 - § 3, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat de verzoeker op 12 november 2000 aankomt in Zaventem om 07.27 uur, met de vlucht SN 752 vanuit Kinshasa; dat hij in het bezit is van een Sabena-ticket met nummer 082 21492315256 Kinshasa-Brussel-Parijs CDG; dat hij drager is van een blanco paspoort, frauduleus ingevuld met behulp van valse afgiftestempels, volgens de vaststellingen van de Rijkswacht van de nationale luchthaven van Zaventem, sectie valse en vervalste reisdocumenten (stuk nr. 17 en 18 van het administratief dossier); dat de verzoeker zich op 16 november 2000 vluchteling verklaart en dat hij een bijlage 25 ontvangt, bij toepassing van artikel 72 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 28 januari 1988;

Overwegende dat het determinerend motief van de bestreden beslissing als volgt luidt :

"(...).

artikel 3, eerste lid, 1/, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : poogt het Rijk binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van (een) geldig paspoort (vervalst paspoort).

(...)." ;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, zeker in het Vreemdelingencontentieux, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende en van de eventueel tussenkomende partij tot een strict minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing evident, d.w.z. klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, de verzoekende partij duidelijke feiten en gegevens moet aanbrengen die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet worden bevolen; dat, met andere woorden, ingeval de vordering tot schorsing wordt onderzocht met inachtneming van de gewone regels van de schorsingsprocedure, en de schorsing alzo slechts over een paar maanden na het instellen van de vordering zou worden bevolen, zij onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat voor de verzoekende partij uit de bestreden beslissing zou voortvloeien, en dat ernstig wordt genoemd, zich voltrokken zou hebben en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet wordt geschorst;

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt verantwoordt :

"Er werden sinds verzoekers aankomst in Brussel reeds 2 pogingen ondernomen om verzoeker terug op het vliegtuig richting Kinshasa te zetten. Bij een derde poging mag fysieke dwang worden gebruikt en komt elke hulp te laat.

De uiterst dringende noodzakelijkheid is aldus bewezen.";

Overwegende dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet voorhanden is, vermits uit het feitenrelaas blijkt dat de verzoeker zich op 16 november 2000 vluchteling heeft verklaard en een bijlage 25 heeft ontvangen, op basis van voornoemd koninklijk besluit; dat op 17 november 2000 de verwerende partij het volgende schrijft :

"(...)
Ik wens u op de hoogte te stellen van het feit dat
de heer XXX asiel heeft aangevraagd. Een
terugdrijving is momenteel niet mogelijk.
(...).";

dat uit voornoemd schrijven dient te worden afgeleid dat
de feiten en gegevens die verzoeker aanvoert om het
direct aannemelijk te maken dat de schorsing van de
bestreden beslissing onmiddellijk moet worden bevolen,
niet meer actueel zijn, vermits is gebleken dat de
verzoeker inmiddels een asielaanvraag heeft ingediend,
zodat in afwachting van de behandeling van voornoemde
asielaanvraag een terugdrijving, op het tijdstip van
uitspraak van huidig arrest, niet mogelijk is; dat
bijgevolg niet is voldaan aan de eerste voorwaarde van
voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst
dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij
uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op
zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende
partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op vierentwintig november
tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.